

Divar iz Maribora Denzl je vliil veliki zvon.

Slov. gospodar, 1.1873, str. 206.

SV. Jernej (St. Bartholomä).

Fara, posvečena sv. Jerneju.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n. v. 360m.

Viri in literatura: Avg. Stegenšek: konjiška dekanija, Maribor 1909.;
Farna kronika;

Cerkev sestavljajo: Prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, kateri je na jugu prizidana 3/8 zaključena kapela, precej nižji toda enako širok 3/8 zaključeni presbiterij ter na severu mu prizidana pritlična zakristija. Ob severni strani zvonika so dozidane stopnice, vodeče v njegovo 1. nadstropje. (iz l. 1903.) Gradnja je kamenita, ometana. Strehe: sedlasta, strešaste, škrliljeve; Zvonikova neokusna laternasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Zvonik in sploh vsa cerkev razen kapele, ki ima pristrešen talni zidec, je brez talnega zidca. Fabion zvonika in ostale cerkve je konkaven, kapela pa bogato profiliran. Sicer je ~~zza~~ vsa cerkvena zunanjščina nerazčlenjena.

Zvonik ima v pritličju širok vhod in juga, pp lino iz zapada ter preprost pp vhod na njegovo zunanje stopnišče. Line v višjih etažah so pp, zvonove pa dvojne ppk. Raven fabion je neprekinjen.

Severna ladjina stena ima dva pp okni s stopničastim ostenjem ter izven teh osi 3 lunete, zakristija ima pp okno v zapadni, zazidano pp okno na

severni ter lesen portal v vzhodni steni. Presbiterij ima kamenit ppk portal in pp okno v južni in malo okroglo lino v vzhodni steni. Kapela ima pp okni v obeh podolžnicah, pps polje v zapadni poševnici in zavidano okno v južni zaključnici. Južna ladjine stena ima pp okno in izven njegove osi 2 luneti.

V drugem nadstropje zvonikove južne stene je pps niša, okrašena s 3 angel-skimi glavicami in grozdnimi obeski, ki kaže na 1. pol. 18. stol.

Notranjščina: Tlak je cementen. Zvonica, ki je bila prvotno odprta na vseh 3 straneh, ima križni obok. Glavni portal je preprost pp. Zidana pevska empora počiva od l. 1903 na traverzah. Vhod vanjo je od zunaj preko zvonikovega stopnišča. Ladjine stene členijo dvojni pilastri, ki končujejo 1,5m nad tlemi, nosijo 2 dvojne in 2 enojne oproge ter 3 križne oboke. Vso ladjo obteka ogredje. Slavolok je ppk. Presbiterij obteka ozka greda, pokriva pa banja z 2 paroma plitvih sosvodnic in tristranim zaključkom. Kapelin slavolok je nizek, ppk okrašen s štukom. Kapelo poživljajo 4 pilastri, obteka ogredje, pokriva pa križni obok s tristranim zaključkom. Portal iz presbiterija v zakristijo je preprost, pp, ušesast. Zakristijo pokriva raven strop. Notranjščino krasi dekorativno figuralna slikarija, iz l. l. 1931. (Simon Fras).

Oprava: Glavni oltar ima menzo, na katere plošči je spredaj napis 18 F I..., podstavek brez obhodnih lokov, nastavek sestavljen iz para stebrov in para pilastrov ter golšastega ogredja in atiko. V srednji dolbini je kip Jerneja, ob straneh Gregorja in Ambroža, v atiki pa dokolenski kip benediktinskega redovnika z mečem v roki, menda Stanislava škofa krakovskega.

Kip tituliranega svetnika je baje iz Zičkega samostana ter kvalitetnejši od ostalih. Oltar je dobro baročno delo iz srede 18. stol.

Stranska oltarja sta delo istega mojstra kot glavni oltar. Ima bogato atiko, spleteno iz školjkovine in akanta ter sta nastala v sredini 18. stol. Glavna kipa Srca Jezusovega in Lurške MB sta iz 2. pol. 19. stol., ter bp, ostali kipi pa razen Bernardike in Terezike baročni.

V kapeli je Marjetin oltar s parom stebrov in golšastim ogredjem ter rokajskimi ušesi. V nastavku so kipi Lucije, Marjete in Apolonije, v atki pa v oblakih ~~papežaxx~~ kipa papeža Sixta in Lovrenca. Svetnice so vitke in okorno izdelane ter verjetno delo nastavkovega mojstra, medtem ko sta kipa Sixta in Lovrenca starejša ter mogoče iz Žic. Lepi so baročni rezljani svečniki. Oltar je nekako istočasen z ostalimi tremi.

Prižnica je preprosto baročno delo iz 2. pol. 18. stol. katerega krona kip Dobrega pastirja.

Kamenit krstilnik s kvadratasto nogo in piščalasto okrašenim bazenom je iz konca 18. stol.

Oprema: Je bp.

Zvonik: Je v prvem nadstropju ometan. Ima bronasti zvon z napisom: FRANZ ANTONI WEIER IN GRAZ GOSS MICH ANNO 1727. Krasi ga baročna fruktonska^{ka} ornamentika ter 6 reliefov: Florijana, Marjete, Franca Ksaverija, škofa v oklepu, Jerneja in Barbare.

Podstrešje: Zvonikova vzhodna stena kaže sled prvotne mnogo nižje ladje, torej je bila ladja obokana in dvignjena šele po postavitvi zvonika. Ker se kaže sled prvotne strehe tudi na vidu nad slavalokom, na njegovi vzhodni strani pa sled strehe prvotnega mnogo nižjega ali pa vsaj mnogo ožjega presbiterija, smemo trditi, da je ladja še prvotna, gotska. Vse ostalo so kasnejši prizidki. Vsi oboki so kameniti.

Resume: Cerkev se prvič omenja leta 1405 kot konjiška podružnka, torej je bila zgrajena v 14. stol. Od nje je ohranjena današnja ladja, ki pa je bila za ca 1,5 m nižja ter ravno stropna. Njen vzhodni zaključek je bil gotovo 5/8 presbiterij, ki je bil mnogo ožji in nižji od današnjega. V 1. pol. 18. stol. so prizidali zvonik in s skromnim štukom okrašeno kapelo, verjetno takrat, mogoče še nekoliko preje pa današnji presbiterij. V sredini 2. pol. 18. stol. so dvignili ~~lax~~ ladjo ter jo obokali, vanjo pa vdelani pevske emporo, ki je do l. 1903 počiva na 2 slopih. Najmlanši dozidek je zakristija, ki je iz ca 1785, ko je cerkev postala fara.

Okolica: Cerkev obdaja pokopališko obzidje. Župnišče je iz konca 18. stol.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Nekoliko pod vasjo je ob cesti običajna kapela z lepim baročnim kipom Immaculate v bogato razvijenih draperijah.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Konjice), rkp. str. 29, 29' (zapiski 1959).